

אשדות

עלוו אשדות יעהב איחוד

קיפוד / גיורא פֿישר

לאט לאט

בזהירות

כמו שקיפודים עושים אהבה

אני מרשה לשמחה להיכנס

לא בבת אחת

שלא תיבהל

לא בקלות

שלא תחשוב ששכחתי

מגניב אותה מאחור

שלא תנעצו בה עיניים

ולא תמחאו לה כפיים.

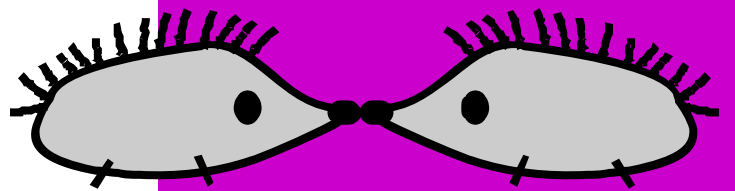
מאפר אותה בכבדות

(שגם אני לא אכיר)

לאט לאט

בזהירות

מזמין אותה לריקוד.

עלון שני בעידן בדיגיטלי ואנחנו לא שומעים מכם תגובות, אז כנראה שנשארנו עם מהדורת הנייר העצלה. אני די בטוח שמי שיתרגל או יתרגל לקרוא את המהדורה הדיגיטלית של עלון אשדות, בעיצובן המשובח של ברכה פונדק ואירית, שלומדת ממנה את רזי הטכניקה ונלחצת כהוגן (הבטחתי לה שבקרוב היא תעלה על מורתה...) סופו שיהנה.

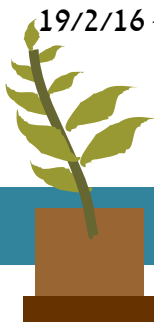
אבל אם להיות לרגע רציני אין לי ספק שאשדות זכתה בכך שאירית היא זו שמפיקה את העלון. קודם כל כי מלאכתה קודש, והיא עושה אותה ללא תמורה חומרית; שבין ישיבה לישיבה בלוג דואגת לאזכר את בעלי התפקידים שהדד ליין קרב, להעביר לי שביבים לטובת 'מי ומה' לסדר לי רעיונות לראיונות ולהגיד לי שעכשיו היא נורא לחוצה ושאני אעזוב אותה בשקט... אירית היא נכס אסטרטגי לעלון אשדות ולאשדות יעקב בכלל, היא מסמלת את רוח העקביות וכח ההתמדה - מוצרים שלצערנו הולכים ונכחדים מן העולם. אירית- שאפו לך.

מי שצופה לעבר שכנינו ממזרח רואה כיצד מטעי התמרים הגובלים בשטחינו הולכים וגדלים בהתמדה, וגם שיטות העיבוד וההשקיה הופכות דומות יותר ויותר למה שאנחנו מכירים. מדובר בזן המובחר מגיהול שמוכר בכל העולם כראש חץ לפני שאר הזנים. המגיהול הירדני הוא תוצר מעבדתי של תרבית רקמה, מה שמחשיד שמדובר ב'התערבות' ישראלית. השבוע קיבלתי אישור לכך ששטחי המגיהול הירדניים מקורם בתרביות רקמה מישראל וגם הייעוץ והפיקוח בשטח נעשה על ידי מדריכים כחול לבן. אז מי אמר שאין שיתופי פעולה אזוריים?

כמי שעוקב אחר מלחמת ההשרדות של עיתון 'ידיעות הקיבוץ' ('הקיבוץ' לשעבר) איני יכול להיות אדיש למאבק כמעט אישי שמנהל עורך העיתון הזמני ערן שחר (פלמחים) כנגד כוחות 'מבפנים' המבקשים להצר את צעדי העיתון עד כדי סגירתו הסופית. בימים אלה נדמה שמאבקו של ערן הוכתר בהצלחה ובקרוב תיכנס עורכת חדשה שתהנה בוודאי מהירושה שהוא מותיר לה. בין המברכים את ערן על הישגו היה גם מזכיר התנועה לשעבר מוקי צור שכתב לו: '... אני מברך אותך ואת הצוות על ניהול קונפליקט למופת שנווט בנחישות. אני מקווה שיהיו לנו עוד מנהיגים כמוך...'

שבת שלום ובחירה נכונה

אבנרון

ממנהל הקהילה

טוב בשבת, וכבר נחת עלינו אביב. זהו? הכלניות שנטמנו פורחות בצבע, גם מדרכת השילוב ששתלנו במימון תקציב קיבוץ אשדות יעקב איחוד פורחת בצהוב, עוד מעט קט תלבלב.

הימים ימי בחירות. הממסד האשדותי בחר שלא להיות מעורב. איש איש ובחירתו. ל'קהילנטי' יש עדנה. חברים מפרסמים בו ניירות עמדה ביחס למועמדים. בעיניי זה אף רצוי, כל עוד נשמרת תרבות השיח, לפיה אנו זוכרים כי בתום המסע נמשיך לחיות כאן יחד.

וכבר מדברים על פורים ויום העצמאות. קיימנו הבוקר פגישה משותפת לרכזות התרבות והפיתוח הקהילתי מאשדות איחוד ומאוחד, למנהל מערכת החינוך המשותפת ולשניים מהמדריכים, בהמשך ליוזמת מערכת החינוך, לחשוב יחד על שילוב ילדי מערכת החינוך החברתי במופע המרכזי של יום העצמאות. נקווה שאכן נצליח לשלב ולחגוג יחד בחגיגת קול, צבע ותנועה.

יפה מאד בעיניי הסינרגיה הנוצרת לעת שילוב כוחות. במוצאי שבת הקרובה, שרה'לה ואני נוסעים לשלושה שבועות לארגנטינה וצי'לה, יחד עם בוגרי שכבת "מצדה" בשבת "ראשוניים" בפתח תקווה ובני זוגם. זו הזדמנות בלתי חוזרת לחגוג יחד בנופים קסומים. תודה על התמיכה שקבלתי מעמיתי לממש את המסע. להתראות.

דורון

פרוטוקול מועצת קהילה 2.16 מ-27/1/16

1. התנהלות בנושא התקציבים (מוזמנת: ענת ל. - חשבת)

מזכירות פעילה הציגה בפני מועצת הקהילה דף לחברים ובו נהלים להתנהלות במסגרת תקציבי החברים. הנהלים מתייחסים לאפשרות להשתמש בקופת הקיבוץ להוצאת מזומנים (ריענון החלטה קיימת), נהלי יתרות שליליות בתקציבי חברים ונהל פיקדונות בנים לפני תום השירות הצבאי ואחריו. כך, בנים עם תום השירות הצבאי הסדיר ימשכו את יתרותיהם, מי שגרים בקיבוץ יעברו להתנהלות כתושבים. בנוסף לכל בית אב יהיה רק פקדון אחד.

לא יותר ניהול חריגה בתקציב מול יתרות פקדון.

מועצת הקהילה אשררה את הדף. הדף יישלח לחברים.

בנוסף החליטה מועצת הקהילה לקרוא למזכירות פעילה להביא הצעה להעברת תקציבי החברים להתנהלות באמצעות חשבון בנק (באופן שימצא פתרון גם למאותגרי בנק).

2. זכאות סבסוד – עדכון

בהחלטת אסיפה (1/12 מה- 4.1.2012) נקבע כי יינתן סבסוד רק לחברים בגיל העבודה, ששני בני הזוג עובדים במשרה מלאה.

עוד נקבע כי במקרה שאחד מבני הזוג אינו עובד במשרה מלאה, המשפחה תהיה זכאית לסבסוד רק אם הכנסת המשפחה, נטו גבוהה ב – 30% מרשת הביטחון של המשפחה. ההחלטה תקפה בהתאמה גם ליחידים.

החלטה: גם משפחה שבה אחד מבני הזוג נמצא בחופשת לידה, והשני עובד במשרה מלאה, תהיה זכאית לסבסוד, ובלבד שתקופת חופשת הלידה לא תעלה על 26 שבועות על פי הכללים הקבועים בחוק עבודת נשים.

3. דיון בבקשת חברים להביא את נושא מבנה מועצת קהילה לאסיפה

מספר חברים ביקשו להביא לאסיפה את ההחלטה שלנו על מבנה המועצה. מועצת הקהילה החליטה להביא את החלטתה לאישור אסיפת אשדות יעקב איחוד. בשולי הדיון עלתה המציאות באשדות, בה יש אי בהירות באשר למה שמחייב את התנהלות מועצת קהילה ואסיפה. המזכירות הפעילה התבקשה להביא הצעה מבוססת על הנהלים הקיימים (במידה ויש), על תקנון אשדות ועל תקנות האגודות השיתופיות.

1. בעקבות קלפי- שיוך זירות (שימוש בדירת חבר שהתפנתה...)

ההצבעה בנושא נפסלה.

- הוחלט לבצע הצבעה מחודשת בקלפי .
- חשוב שתהיה החלטה כדי לתת לגיטימציה למזכיר לפעול (במקרה הצורך) בדרך שעליה יוחלט.
- נקיים שיח - קפה וכן מפגש עם דיירי הקומה השנייה על מנת לבטא את מחוייבות הקיבוץ לפתרון שאלת דיירי הקומה השנייה.

2. אישור מבנה ועדת תכנון.

אוסר מתווה מבנה ועדת התכנון שתרכז את נושאי התכנון, מתאר, בנייה על צוותי המשנה שלה.

3. הצעה לשינוי- סבסוד חברים פנסיונרים שאינם עובדים בטיפול שיניים- 20%. אושר.
4. מתווה בניית תכנית עסקית קהילה- 2021.
לקראת תהליך של גיבוש הסכמות- ביעוץ ארגוני של גלעד לוי- מודוס.
אושרה ההצעה לקבל סיוע מקצועי ללווי התכנית הרב שנתית של הקהילה.
הליווי יעשה ע"י גלעד לוי מחברת מודוס. בשלב הראשון יתבצע אבחון ויוקם צוות היגוי ציבורי. בשלב השני תתבצע העבודה ותוגש לאישור האסיפה עד לספטמבר 2016 (לבניית תקציב הקילה 2017).
רשמה: **אתי**. ערך: **דורון**

מפרוטוקול מועצת קהילה 3.16 4.2.16

1. דוח ביקורת בנושא תשתיות.

(מוזמנים המבקר, ועדת ביקורת, יוסי ב.פ.)

מטרת דוח הביקורת לתקן את הטעון תיקון.
נבדקו תשתיות: מים, חשמל, תקשורת, מעבר לדודי שמש.
המבקר ציין לטובה את שיתוף פעולה עם בעלי תפקידים רלוונטיים.
חשמל- ספק: חברת החשמל המקומית.
מים – ספק: אגודת המים.
תקשורת- ספק: חברת גאדקום.
הוצגו המלצות המבקר. הדוח נכתב על מה שנסקר לפני כ- 10 חודשים. מאז, עם כניסתו ההדרגתית של יוסי אל משרת מנהל התשתיות חל שינוי בביצוע.
יש להעביר דף למבקר עם מה נעשה מאז נערך הדו"ח. רק כך ניתן להביאו לציבור.

2. תכנית השקעות לשנת 2016

הוצגה תכנית השקעות כפי שגובשה ע"י צוות תשתיות במסגרת תקציב 2016.
התכנית אושרה למעט 2 סעיפים שידונו שוב.
רשמה: **אתי**. ערך: **דורון**.

מפרוטוקול מועצת קהילה 4.16 4.2.16

3. לקראת בחירות למועצת קהילה.

ההחלטות הבאות תובאנה לאסיפה :

- ✓ **אשרור באסיפה (בהרמת יד)** - בארי אופיר, יאיר בן דוד, עדנה חלף, סמדר ינאי, עמית ניב, חיים סולפין, אייל פרידר, (שאול אלטר, דורון רוזנבלום)
- ✓ **הקמת ועדת קלפי לבחירת חברי מזכירות**: 6 חברים - (מבין החברים: יוסי בן פורת, זהר יחיאל-י- המלצת מועצת קהילה. אלון אורבך, יונתן אלטר, איסי בולוצקי, מנחם כהן, אמיר פלקס, אורי קרפ, נעם שוחט).
- ✓ **בועדה קלפי חברים 5 חברים**: אתי רון- יו"ר, עפר חלף, רבקה מנטל, ריקי בן דוד, רונית איתן.

4. **אבחון קהילתי - לקראת בניית תכנית רב שנתית - קהילת אשדות יעקב (בהשתתפות גלעד לוי- מודוס).**

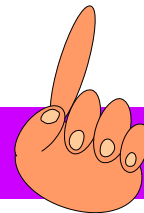
- התכנית צריכה להיות כתהליך משתף, הוגן שהציבור מחליט עליו ולא כהחלטה של הממסד.
- יש להמשיך במסגרת קיבוצית על ייחודה.
- בפגישה הבאה ב16/3/16 יוצג בפנינו דוח האבחון ע"י גלעד לוי ונקבע המשך.

5. **הקמת צוות היגוי – תכנית רב שנתית.**

- הוחלט: יוקם צוות שיכלול את המזכיר ומנהל עסקי קהילה + 12 חברים. המפתח: 3 קבוצות גיל ועוד 3 חברים עפ"י מידת התמיכה הציבורית שיקבלו לכל קבוצה יהיו שלושה נציגים בצוות. הצוות יגבש את העקרונות לתכנית רב שנתית שתוצג לאישור מועצת הקהילה והאסיפה.

רשמה: אתי רון ערך: דורון רוזנבלום

באסיפה הכללית

פרוטוקול אסיפה מספר 0316

תאריך האסיפה: 14/2/16

מספר חברי האגודה ליום האסיפה: 203

מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: 23

על סדר היום:

1. אישור שינוי תקנון ביטוח חיים.
2. אישור צוות קלפי לבחירת מועצת קהילה. אישור שנתי לחברי מועצת הקהילה המכהנים.
3. הודעה: על הקמת צוות היגוי ל תכנון 5 שנתי.

החלטות:

1. **אישור החלטת מועצת קהילה 26.15 ביחס לביטוח חיים.**
ברוב קולות 13 מצביעים בעד ו- 3 נגד קבלה האסיפה את השינוי המוצע.
יש לבטל את תקנון ביטוח החיים מה 2/9/2000. ההחלטה מותנית באישור עו"ד.

2. **אשרור שנת חברים מכהנים. אישור צוות קלפי לבחירת מועצת קהילה.**

אושרו ההחלטות הבאות:

- ✓ **אשרור באסיפה (בהרמת יד)** - בארי אופיר, יאיר בן דוד, עדנה חלף, סמדר ינאי, עמית ניב, חיים סולפיין, אייל פרידר, (שאול אלטר, דורון רוזנבלום)
- ✓ **הקמת ועדת קלפי לבחירת חברי מזכירות :** 6 חברים - (מבין החברים : יוסי בן פורת, זהר יחיאלי- המלצת מועצת קהילה. אלון אורבך, איסי בולוצקי, מנחם כהן, אמיר פלקס, אורי קרפ, נעם שוחט).
- ✓ **בועדה קלפי חברים 5 חברים :** אתי רוך- יו"ר, עפר חלף, רבקה מנטל, ריקי בן דוד, רונית איתן.

3. **הודעה: הקמת צוות היגוי לבניית התכנית הרב שנתית.**
ההודעה התקבלה.

פרוטוקול ישיבת ועד הנהלה 'נוף אשדות' 1/2016 מ- 8/2/16

משתתפים: אדמית פלג, אלמוג אביעוז, אמנון גורן, גדי נחום, דקל ערוסי, יונתן שטיינדל, ישראל ברקאי, ניב ליש, שאול אלטר, שי אורבך
חסר: תומר מלמוד
מוזמן קבוע: דורון רוזנבלום
סדר היום:

1. אישור פרוטוקול
2. פרידה מחברי הוועד המסיימים וברכות לוועד החדש
3. בחירת יו"ר ועד הנהלה
4. קבלת החלטה לגבי חלופת אחריות האגודה על בריכת השחייה קיץ 2016
5. שמירה ע"י חברי האגודה

דיון והחלטות

1. **אישור פרוטוקול 12.15**
הוחלט: מאשרים את הפרוטוקול.
2. **פרידה מחברי הוועד המסיימים וברכות לוועד החדש** (בהשתתפות אמיר פלקס- חבר מסיים)

חברים ציינו את תחושתם כי הועד עובד מתוך מטרה להפוך את אוסף האנשים לקהילה אחת - תהליך ההיווצרות בפעולה. יש רצון משותף לעשות טוב ויש יכולת לעשות, לחשוב ולהחליט להשגת המטרה. בישיבות עולות מכבדת, לא חווינו אינטריגות אישיות. רוב הזמן היה דיון ממוקד. סה"כ עשינו עבודה טובה.

בחירת יו"ר לוועד הנהלה

לפי התקנון הועד בוחר את היו"ר ולא האסיפה.
אלמוג אביעוז המליץ על ניב ליש.

הוחלט : ניב ליש נבחר לשמש כיו"ר הוועד.

4. קבלת החלטה לגבי חלופת אחריות האגודה על בריכת השחייה קיץ 2016

הבריכה כיום בבעלות הקיבוץ ובתפעול הקיבוץ.

הקיץ היו כמה בעיות :

1. מצב סניטרי לא תקין

2. ריבוי מתרחצים זרים.

ישנן כמה חלופות החל מסגירת הבריכה דרך המשך תפעול הקיבוץ ועד העברת האחריות לאגודה הקהילתית.

החלופה לדיון : העברת התפעול לאגודה הקהילתית.

מדובר בהשתתפות של 354 חברים. המשמעות – העלאת מיסי הקהילה בכ- 50 ₪ לחבר.

הוחלט : לקיים דיון ציבורי פתוח בנושא, במסגרת מפגש קהילה .

5. שמירה

יונתן שטיינדל הרבש"צ תאר את מצב השמירה. לאחרונה פחות חברים מגיעים לשמירה. שומר אחד לא מספיק כדי לכסות את כל שטח הקיבוץ.

המלצת צוות השמירה : להמשיך שמירת תושבים. יש צורך ליצור מנגנון להתמודד עם הקשיים.

הוחלט : להמשיך שמירת תושבים במתכונת הנוכחית תוך יצירת מנגנוני אכיפה יישוביים. צוות השמירה (שכולל את : יונתן שטיינדל, גיא צליל, ענבר אלטר, ישראל ברקאי, שאול אלטר) יגבש את המנגנון ויביאו לאישור הוועד.

רשם : גדי נחום, ערך : דורון רוזנבלום, אישר : ניב ליש.

סיכת ביטחון הקפאת שמירת תושבים במהלך חודש פברואר

מזה חמישה חודשים שאנו מקיימים שמירת תושבים בשעות הקטנות של הלילה בסיורים בשכונות המגורים. מזה חמישה חודשים, אם בזכות ואם בחסד, שאנו נהנים משקט חף מאירועים פלילים בחצר הישוב. לאחרונה אם בגלל החורף ואם מסיבות אחרות אנו מתקשים לתחזק כיאות את רשימת השמירה ולהבטיח שכל אחד תורם את חלקו במסגרת הערבות הקהילתית בינינו התושבים. צוות הביטחון של הישוב (אני מזמין נוספים להצטרף) קיים פגישת התייעצות. האמירה המרכזית היתה שנדרשת שמירה נוספת ממוקדת בשכונות התושבים מעבר לשומר השכיר הבודד לו יש אחראיות נוספות. הבחירה בשמירת תושבים לעומת שומר שכיר נוסף בראש ובראשונה עונה על הצורך המקצועי-ביטחוני בצורה טובה יותר אולם יש בה גם מעשה ערכי בפן הקהילתי.

בימים אלו נבחר וועד מנהל חדש לישוב. הצוות מבקש לקבל את אישורו ובעיקר תמיכתו של הוועד המנהל להמשך תורנות השמירה ו/או חלופות אפשריות. במהלך חודש פברואר תערך פגישה של הוועד המנהל שתדון בנושא זה וכן יובא לפניה מנגנון מסודר שייתן גם מענה למקרים בהם תושבים לא מגיעים לשמירה וגם פתרונות נוספים. לאחר שנקבל (נקווה) את תמיכתו של הוועד המנהל נוכל להמשיך ולקיים את תורנות שמירת התושבים. לפיכך במהלך חודש פברואר נקפיד זמנית את שמירת התושבים עד לקבלת החלטות הוועד. בהזדמנות זו אני מזמין אתכם להביע דעתכם במייל חוזר או בשיחה וגם להתייחס לתורנות שמירה בזוג או ביחידים על היתרונות והחסרונות. אני רוצה להודות לכלל ציבור השומרים שנרתמו באחריות וברצינות למשימה עקב גל הפריצות שספגנו עד לשלהי הקיץ האחרון, וביצעו משימתם מתוך ראייה של טובת הקהילה והבנת החשיבות של השמירה על משפחותינו וילדינו.

השבוע התקיים תרגיל חרום במוסדות החינוך בתרחיש הטילים הידוע ועוד דור זכה לרדת בצעדים קלים במורד המדרגות אל קרירותו של המקלט. התרגולת בוצע היטב. המקלטים ערוכים. שלא נדע.

כיתת הכוננות היישובית בפתחה של עוד שנה של שמירה על כשירות. מפגש ראשון צפוי שבוע הבא. הדגש הוא על יכולת לתת מענה עצמאי למול כול איום בשעה שהכוחות הארציים יבוששו לבוא. שלא נדע.

יישובי הגליל התחתון תחת מתקפת גניבות בחודש האחרון וכמעט מדי לילה שני סופגים אבדות רכוש למיניהן. גם כוחות משטרה מוגברים עדיין לא יכולים להם. שלא נדע.

שבת שלום,

יונתן שטינדל

פרידה קשה וטובה

עדה חזן נפרדת ממשרד הרווחה האשדותי

זה מעמד מאד מרגש המציין כברת דרך ארוכה. נכנסתי לתפקידי בשלהי המאה שעברה – באוקטובר 1999 ומסיימת במאה הנוכחית – המאה ה-21 ב-2016. שתי משימות הוטלו עלי עם כניסתי לתפקיד. אחת – סגירת המרפאה שלנו, והצטרפותנו למרפאת המאוחד. מה שנקרא – המרפאה המאוחדת, לקראת המעבר למרפאה האזורית כעבור שלוש שנים. זה היה מעבר קשה לחברים, ובוודאי המעבר למרפאה האזורית שעד היום זה לא קל. שתיים – ביטוחי הבריאות. ביטול האחות התורנית, ומעבר לחברה חיצונית 'שורשי' ואח"כ השר"פ, שרות רפואי בזמן סגירת המרפאה. הציבור למד להעזר בשירות בשעת הצורך.

ביטוחי בריאות – הקיבוץ רצה להבטיח את בריאות חבריו ויחד עם זאת לשמור על עצמו מפני תביעה גדולה או השקעה כספית גדולה בשעת הצורך, שלא נדע, השתלות ועוד... במהלך השנים הביטוחים מאד שודרגו וחברים רבים ניצלו זאת, מה עוד שלצערינו קופ"ח ומשרד הבריאות 'דוחפים' את המבוטחים לרפואה הפרטית. השתדלתי מאד לסייע ולעזור לחברים למצות את זכויותיהם, ואכן ברוב המקרים קיבלו החברים את מלוא כספם חזרה.

לא קל להיות מנהלת בריאות ורווחה כשאינן בישוב מרפאה, יש לעתים הרגשה של ניתוק מהחברים, כי אין מידע על מצב חולים, לא פעם קיבלתי מידע מהמדרכות, לעתים משפחות לא מיידעות, זה מביך ונותן הרגשה שאפשר היה לסייע יותר אם המידע היה מגיע בזמן.

היה לי קשר טוב עם צוות המרפאה האזורית, עם דר' מרתה שהמשיכה איתנו ממרפאתנו עד לשנה שעברה. עם תמר האחות האחראית ודרורה – שאין עליה! היו לי קשרים טובים עם אירגונים ומוסדות באזור כמו מח' הרווחה במועצה, חברות הסיעוד 'עמלי' ו'גיל עוז', ועדת הבריאות הבינקיבוצית ועוד... 'בית-אחדותי' – עבר הרבה שינויים לאורך השנים, מניהול עצמי לניהול חיצוני ועדיין נאבקים להשאירו, ימים יגידו. תודה לכל הצוות.

בהזדמנות זו מודה **לאורנה** על השנים הרבות שאת איתנו ומנהלת את הבית, שיהיה לך כח ורצון להמשיך. אני רוצה להודות לבעלי התפקידים שסייעו בידי, הראשון – **אריק ראובני**, שכמעט יחד נכנסו לתפקיד. מאד תמך וסייע, במיוחד במעבר למרפאה המשותפת ואח"כ לאזורית, גם בעניין הביטוחים הרפואיים. היית לי כתף חמה וחזקה, תודה-תודה.

רוני קינן – נעים ההליכות, ששמת לך למטרה את קידום הקרן לעזרה הדדית, ולשם כך הוקם צוות לעזרה הדדית. נפגשנו רבות, ובזכותך הצלחנו להגיע להסכמים עם המשפחות של בעלי צרכים מיוחדים, בניס התלויים בזולת. תוך הבנה רבה ושמירה על הכללים. תודה, תודה.

יונתן אלתר – גם לך מגיעה מילה טובה ותודה על שתמיד קיבלת אותי ברוח טובה ברצון לעזור ולפרגן. רוב תודות.

דורון רוזנבלום – בתחילה היה קשה לשנינו להבין אחד את השנייה. דרכי עבודה שונות. לעיתים הרגשתי כתלמידה נזופה ב'בית ירח'. אך בהמשך הזמן הבנת שצריך קצת לשחרר, וגם אני. הבנתי את דרכך. נראה לי שעבדנו יפה ותוך שיתוף פעולה מלא. הרגשתי ממך הערכה ותמיכה. רוב תודות לך.

צוות עזרה הדדית – הייתם מאד חשובים לי ולמזכירים. הבאתם לא פעם רעיונות חדשים שלא חשבתי עליהם לפני כן. תמיד החבר או המשפחה היו במרכז, ברוב המקרים היינו לארגיים, והפגנו מחווה לחבר/למשפחה במצוקתם תוך שמירה על מסגרת התקציב.

במהלך השנים הרבות בתפקיד יצא לי ללוות משפחות רבות שהתמודדו עם חולי של יקיריהן. ריגש אותי לראות איך המשפחות לקחו אחריות וטיפלו בבן המשפחה, ניסיתי כל שביכולתי לסייע ולתמוך.

זכורים לי חברים רבים שהלכו לעולמם, יהי זכרם ברוך.

רוצה לומר תודה למנהלי העסקים שעבדנו יחד – **עודד, דני ושאול**.

לבנות הנה"ח הטובות – תודה לכן על הסבלנות שגיליתן אלי, שהכנסתן אותי לרזי האקסל, אז סליחה שלא תמיד הבנתי ותפסתי, אך בסופו של יום הצלחתי, ועל כך תודתי.

וברכה מיוחדת **לזוהר הזוהרת**, מאחלת לך הצלחה רבה בתפקידך, שיהיה לך הרבה כוחות להתמודד עם מצבים לא קלים, אך בטוחה אני שתוכלי להם. תמיד מוכנה לתת לך כתף..

וכמובן תודה ענקית לאברמיק שלי, שבלי תמיכתו וסבלנותו אלי לא הייתי יכולה למשוך שנים רבות בתפקיד. תודה לך ולילדנו.

ועוד תודה – לציבור האשדותי שנתן בי אמון, פרגון ותמיכה בתפקיד.

מאחלת בריאות טובה ואיכותית לכולנו!

עדה חזן

בעקבות שני מכתבים בנושא הבחירות לראשות המועצה האזורית ששלחתי ב"קהילנט" לאנשי קהילת אשדות. קיבלתי שתי אמירות שחושבות שאסור לכתוב דברים כאלו ב"קהילנט". אני מביא פה את האמירה המפורטת יותר, את תשובתי, את התייחסות המזכיר וסיכום של הטוען. אשמח לשמוע את דעת אנשי קהילת אשדות יעקב לעניין הזה? **יונתן אלתר**

שלום יונתן

לדעתי לא לגיטימי השימוש שאתה עושה ב"קהילנט" נגד המועמדות של עידן. יש לכך ערוצים אחרים אני מניח שאתה לא רואה בכך טעם לפגם ויכול להיות שאתה צודק, אבל למען הסדר הטוב ומבלי להיכנס לפסים אישיים תשאיר את הערוץ הזה לענייני הקהילה אני לא בקיא כמודך בכתובים אבל אני בטוח שיש גם פרשת שבוע

בנושא הזה להשתמש בערוץ הקהילה נגד מועמדות של חבר הקהילה, מרגיש קצת חמוץ.

שלום לך

שמח שכתבת אלי, התחלתי להשתמש ב"קהילנט" כערוץ הבעת דעה בנושא הבחירות רק אחרי שעידן התחיל להשתמש בו למטרה הזאת. לא כתבתי נגד עידן, כתבתי דברים טובים על עידן ויחד עם זה המלצתי על המועמדת השנייה. אני דווקא חושב שה"קהילנט" הוא מקום להידברות בינינו בכל מיני נושאים ולא רק נושאי קהילה, גם נושאים פוליטיים, נושאים חברתיים, נושאים כלכליים. אחרי שכבר לא אוכלים 3 ארוחות בחדר האוכל, לא נפגשים בהשכבת הילדים ולא עובדים ביחד בבנות, אני חושב שה"קהילנט" זה הערוץ היחידי שיש לנו כדי לדבר בינינו וההוכחה היא שהפרסום ב"קהילנט" הוא המקום היחידי שהביא אלי תגובות מתומכי שני המועמדים וחבל שלא יכולתי לפרסם את התגובות האלה.

השאלה האם "קהילנט" מתאים לפרסומים מהסוג שהשתמשתי בהם היא שאלה טובה וחשובה, כבר נתבקשתי אליה ואני מכתב את דורון בתשובה אליך כדי שיעלה אותה לדיון בהנהלת קהילת אשדות יעקב. דורון, זו פנייה שנייה שלי בנושא. תודה. **יונתן**

תשובת דורון

לא אוכל להביא לדיון במועצת קהילה או במזכירות הפעילה או בוועד ההנהלה של האגודה הקהילתית במועד, והרכבת כבר עזבה את תחנת היציאה. "קהילנט" הינו מקום לשיח בין חברים בקהילה. מבחינה זו אם יש שיח בנושא מועמדי ראשות המועצה, למה לא. מה שחשוב זה שהשיח יתנהל באופן מכבד, חיובי. יש כללים לשיח ציבורי ואתם ודאי מכירים אותם. וזכרו – כולנו נחייב כאן יחד ביום שאחרי.

=====

ועוד:

יונתן, אני בטוח שמה שאתה עושה חוקי. אני חושב שזה לא חברי. לי זה הרגיש מוזר. כמו שירגיש לי מוזר שנניח שחבר קיבוץ ימליץ על מישהו אחר שינהל את השיווק של הצימרים. ברור שמותר לו לעשות זאת, במיוחד אם חושב שהוא יכול לעשות זאת טוב ממך, אבל אני לא חושב שזה הערוץ המתאים. שוב, יכול להיות שאני סתם רגיש מדי. פשוט הרגיש לי מוזר שאתה שולח שני מיילים ביומיים בנושא. כאמור, זכותך! לתחושתך, מוגזם. לא הייתי עושה זאת לך. לא הייתי רוצה שתעשה זאת לי. אז מה אתם אומרים? מי צודק?

יונתן א.

כשההודים מתעטשים...

אחת הסכנות בגידול עופות והודים בפרט היא רגישותם למחלות, וכאן באשדות, כשמדובר בענף מרכזי ביותר לחקלאות, עלולות להיות לאירוע כזה השלכות מרחיקות לכת. בימים אלה ממתין צוות הענף, בד בבד עם הנהלת המשק, לתוצאות המעבדה הבודקת חשש להתפרצות מחלת הניוקסאל, שנחשבת לקטלנית ביותר בלולים. זיהוי הווירוס הגורם למחלה, נעשה בעקבות משלוח שלנו שנתגלו בו פסילות טרף, ובמקרה כזה השירותים הוטרינריים מחויבים לשלוח למעבדה. הווירוס שהתגלה בחווה העליונה פרושו שהלהקה היא נשאת של ניוקסאל, ועתה כאמור ממתנינים לתוצאות הרשמיות. אם לא די בכך, הרי שהמשחטה האזורית הורידה מעט את מחיר המטרה להודו, מה שיקשה עוד יותר לשחזר את תוצאות העבר המצוינות.

רפי בן נאים, לזכותו יאמר, לא מסתיר דבר ונוקט בכל פעולה אפשרית שבשליטתו, על מנת למזער את הנזקים ולייצב את המצב. חרושת השמועות שמסתובבת במשק, מגיעה עד אלי, הוא אומר, ואני ממתין בסבלנות לטלפון של השירותים הוטרינריים שיגידו מה עושים. רפי מעריך שהשירותים נמנעים לפי שעה מהחלטות הרות גורל, שיש להן השלכות לכל רוחב הגזרה, וינסו למזער את הנזק בכל צורה אפשרית. אם יתברר שמדובר בניוקסל, מעריך רפי, יצרכו כנראה להשמיד חלק מהלהקה שלנו ויש לכך משמעות כלכלית, לאו דווקא לאשדות, שמבוטחת ברמה די גבוהה, אלא לנדבכים נוספים במערכת, ובמקרה כזה צפויה תגובת שרשרת משום שאם יחליטו על סגר אצלנו, זה תופס למשקים בקוטר מסוים, משפיע על השיווק לעוף טוב, משפיע על העברת אפרוחים מאשדות לחווה, שצריכה להתבצע בקרוב, ועוד. בקיצור- אירוע מורכב מאד שבו נדרשת סבלנות.

צריך לזכור, הוא מוסיף, שאנחנו גרים ליד אתר הזבל הכי גדול בצפון ואם עד עתה לא קיבלנו מחלות, צריך להגיד תודה ולהמשיך להתפלל. החשש הוא מפני תנים, שחפים ואפילו חתולים, שכולם מטיילים במזבלה ועושים מנוחה אצלנו בחוות, ולך

תדע. אנחנו עושים כל שלאל ידינו, כולל חיסונים, אחרת הנזק עלול היה להיות גדול בהרבה.

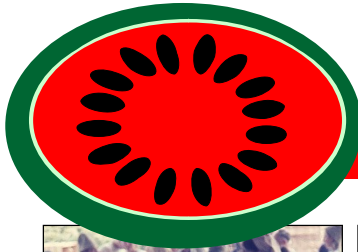
בנוגע ל'מחיר המטרה' הרי שעוף טוב הורידו לנו בתחילת השנה את המחיר בשלושה אחוזים (שזה המון). הורדת המחיר נעשיית בקלות יחסית ולהחזיר את הגלגל אחורנית ייקח בוודאי זמן רב. נכון להיום מגדלים באשדות כ-3500 טון הודים בשנה מתוך 75,000 טון ארצי (כחמישה אחוזים) וזה קורה בעת שענף ההודים בנסיגה ברורה מבחינת ההיקפים. זה כבר לא אותו ענף שהיה בעבר, וצריכים להיות ממש מצוינים ויעילים.

ראוי להזכיר ששנת השיא של ההודים (ושל כלל המשק באשדות) מבחינת רווחיות הייתה 2014, בעוד שהשנה אנו צופים רווח צנוע של מיליון ₪ וזאת כמובן בצל האירועים הוטרינריים וירידת מחיר מטרה. ברור שהמטרה המרכזית עתה היא לייצב את המצב ולחזור למצב נורמלי. התחושה שלי, אומר רפי בנימה אישית, היא שדברים הולכים לנו קצת עקום, מאלף ואחת סיבות, אבל משתדלים להגיב בכל מיני אופנים. לעומת זאת המצב בשלוחת הפטם שלנו בהנהלת **שאל אלתר** (שעתידה לעבור לחווה חדשה, אך עדיין לא נקבע מקום) הוא טוב מאד.

פנחס סוננברג מי שמכיר היטב את המציאות של אשדות, מסביר שבהסכם בנושא גידול הודים שותפים שלושה: מדגרה, משחטה ומגדל. בתנאי שוק רגילים, למדגרות יש ענין למכור כמה שיותר אפרוחים, למשחטות יש עניין לשחוט כמה שיותר, וכך נוצרים עודפים, שזה עיקרו של משבר בענף בעלי כנף. בחצי השנה האחרונה היה בארץ עודף אפרוחים ומנגד המשחטות טוענות שמפסידות כסף ולכן בשנה האחרונה רוב המשחטות הורידו את המחיר למגדל וכך הרווחיות של המגדלים נשחקה כמעט עד אפס. האינטגרציה בענף הפטם עומדת על חצי שקל לקילו ולכך השלימו עוד 30 עד 40 אג' לכל קילו, שזה מצב בהחלט סביר. לעומת זה, להודים לא השלימו, ולכן מגדלי ההודים נמצאים במצב של אי רווח ועד רווח מאד שולי. בעבר דאגנו לכך שיהיו לנו באשדות שני מכוני תערובת ולפחות שתי משחטות וזה עשה המון סדר ושכל, כי יצרת תחרות בין השנים. אשדות משיקוליה, החליטה לוותר על הפריבילגיה הזו וחזרה למשחטה אחת ומכון תערובת אחד, וזה מצב די בעייתי ובמצב זה צריך לראות שהמגדל הוא באמת יעיל. בעבר אשדות הצטיינה בהפעלת לחץ ואי ויתור במקורות הכסף. הרבה מאד פגישות, הפעלת לחצים מתונים ומתונים פחות, וזאת כדי לקבל השלמה של כסף בדרכים שונות ומשונות. אסור שיהיה מצב שבו אחד ירוויח הרבה והשני לא ירוויח. שם המשחק עתה הוא לעבור את המשבר. זה לא יהיה קל ולטפל בגורמים החיצוניים, וצריך לראות שיחסי המחיר בין מגדל, משחטה, מכון תערובת ומדגרה, יהיה ביחס הנכון. גם ברפת נדרשת התייעלות כי יש שחיקה בולטת ברווח, ולא היית פוסל אפשרות של ללכת עם מחלבה אחרת, דוגמת שטראוס או טרה.

אין ספק, מסכם פנחס, שהשנים הקרובות הן לא שנים של בעלי חיים ולכן צריך לשנס מותנים, להקטין עלויות וליצור מצב של בלימה בקהילה. אי אפשר להמשיך להחזיק את כל הדגלים ולהשלוח את העם שהכל בסדר.

רסיסי הווי

מארכיון אשדות יעקב איחוד

אני מניח שהיום חיים באשדות (כולל ילדים) יותר אנשים שלא השתתפו בגיוסים מאנשים שחוו גיוס יותר מפעם אחת, שלא לדבר על עשרות גיוסים. הכתבה הבאה, שהופיעה ביומן 338 ב-1964 (ומחברה לא נודע) מעבירה היטב את הלך הרוח של אותו מעמד מפואר שפעם היה חלק בלתי נפרד מחיי קיבוץ. שבת שלום **שאול ינאי**

"תמו ימי חורף וגשם, הקיץ ממשמש ובא. ערפילים מעל ואפרורית אופפת כל בקעת כנרות. חלפה עברה עונת החגים הגדולים, מוטרדים אף מודאגים ראשי העדה באשדות רבתי, במה לפרנס הקהל, ומה תוכן וענין יהיו בעונת היובש. עודם תוהים והופכים בדבר, ומופיעים הירקנים ובפיהם שאלה פרוזאית למדי. לאושרנו, או לרוע מזלנו, שטחי החצילים מניבים פרי למכביר. אנא, עוצו לנו עצה. מי יאסוף כל היבול המבורך הזה. ידוע ידענו: השוויצרים נטעו, הגדנ"עים גמרו, מחנות עבודה אין. "נחל" באופק. עבודה שכירה? אז מה? והסדרנים חוככים בדעתם, מאין יבוא עזר, ופונים שוב אל היש ואל הקיים: מה שבטוח-בטוח! מנוי וגמור להכריז על גיוס, ולו רק לשעה אחת ליום בלבד, ולכל הציבור.

האסיפה, כרגיל, אינה מביעה התנגדות, אך בתוך תוכם של החברים יש מפקפקים וספקנים, הן רבים כבר "התקששו" והצעירים טרם אמונים על כגון אלה, והוחלט... בדחילו ורחימו מופיעה הרשימה המבקשת כ-40-50 איש. ובשעה היעודה לעת ערב החלו נוהרים ובאים מכל השכונות והבתים עובדי הענפים והמוסדות השונים.

גלים, גלים, באו. הם עוברים מבחן ראשון להם – העליה לעגלה, והאחרים בוששים, עודם מסתכלים מן הצד, סוקרים את המסובים. לאחר עיון ומבט חודר, אף עושים הם הערכת שנות חיים של כל הגוארדיה הזאת ביחד, ועולים כבר "לאחר אלפיים שנה" וכו', וכו'. אכן כבודה מכובדת.

קמה גם בהם רוח ספורטיבית ולמחרתו של יום רשימת המגויסים "הצטערה" (צעירה) בהרבה, ועברה על המשוער, על אף שההודעה ביקשה רק 40 – 50 ולא יותר. ועובר הלחש-רחש במחנה, על ההוויה הרבה, העניין והערך, אל איך ומה שהיה ואומרים ומספרים על שדות ירוקים; על שתילי בננות צעירים ומזדקרים אל על; על כרמי הגפן עמוסי אשכולות לתפארת; על עצי ההדר רחבי-בדים ומרחיבי עין; על

טבע ונוף, על שטחים שבגבול ממש; על הירמוק הזורם באפיקו הישן עדיין; על האגם הגווע, על נהריים השוממה; על ימי גשר הרחוקים ההם, על הווי ותרבות, על תנועה ורוח על אנשים וחיים, ועוד ועוד על עולם ומלואו – בכל אלה ואחרים עניינים ובעיות, שאין לך תנאים ומקום יאה ונוח יותר להשיח בהם בצוותא, מאשר בהזדמנויות כגון אלה. לכן ה"מוראל" עולה. והמיחושים נעלמים, ומתמלאים פחים וארגזים בשורות. ועם השקיעה חוזרים, מרוצים כאשר העין שוב נתקלת בלוח המודעות, המציין את ההספק של יום אתמול, והסיפוק עולה על הספק, וגובר הרצון למבחן יתר, ההולך ומקיף כל שכבות הישוב, בנעורינו ובזקנינו. כי יש טעם וענין, ושובר לצידו. אכן, הווי ורוח."

חינוך חברתי

מה קורה בחינוך החברתי

החינוך החברתי באשדות עם 225 ילדים תמיד רוחש עניין, פעילות ואירועים. סיימנו את חודש ינואר בפעילויות ט"ו בשבט, נטיעות, שיפור פני הסביבה וטיולי בוך סביבתיים. בתחילת חודש פברואר קיימנו פעילות קהילתית ליום המשפחה. הקדשנו את בוקר שישי למאכלים משפחתיים, פעילויות יצירה ופעילות קרקס. היה מאוד נעים, טעים ומגבש.

נבחרת הרובוטים שלנו, 12 ילדים מכיתות ה'-ח, פרויקט משותף קהילתי של חברת **לוג**, החינוך החברתי ובית ספר מול-גלעד, השתתפה בתחרות שנערכה בהרצליה עם עוד 24 בתי ספר. הגענו למקום ה-13, הילדים הפגינו רצינות, למידה, ויכולת קבוצתית טובה. הם עמדו בשתי משימות עיקריות: הראשונה תכנות והפעלת רובוט למשימות שונות, והשנייה, הצגת פרויקט למחזור חומרים מאמצעים טכנולוגיים. ראוי לצין את רועי בר-נוף, הורה משלנו, שמוביל וחונך את הילדים זו השנה השנייה ברציפות. ברצוננו להפוך את הפרויקט למסורת ארוכת טווח שתביא לידי ביטוי ערכים חינוכיים חשובים וחיוניים.

בבתי הילדים תקופה רגועה יחסית, הילדים התרגלו למדריכים, המדריכים התרגלו לילדים וההורים זורמים ועוזרים במקומות בהם יש קשיים. קימת יציבות אותה אנחנו מעוניינים לשמר ולמנף לפעילויות תוכן ותהליכים חברתיים לחיזוק הקבוצות השונות ובתוכם לחיזוק כל ילד באופן אישי.

בכיתה א' (19 ילדים) **צוף וטהר** המדריכות עשו מהפכה ומרגישים שינוי גדול מאווירה סוערת ואפילו פרועה לאווירה של יצירה, עשייה והמון קבלה.

בכיתות ב'-ג' (54 ילדים) הצוות החדש התגבש ובניצוחם של **טליה**, **שירה**, **טל ולימור** הבית נותן מקום לרוב הילדים. הם עסוקים בחוגים פנימיים, חדרים שמתחדשים, חצר נקייה ואגרטלים חדשים, כל יום רואים משהו חדש. בחודשיים

הקרובים יעסקו בבניית משחקים שהנושא המשותף שלהם- הכרת הקהילה וחיזוק הזהות.

כיתות ד'-ו', בהובלת **עפרה וסער** למרות המספר הגדול של הילדים (76), כל כיתה וכל ילד מקבלים יחס אישי ע"י פיצול פעילויות ומגוון גדול של אפשרויות. בשבועיים האחרונים הילדים ביחד עם סער יוצרים ומצלמים סרט אשר יוצג במסגרת פעילות אזורית בבית גבריאל ביום שישי הקרוב.

כיתה ז' (22 ילדים) בהובלת **מיכל פריזר וניצן איתן** בעיצומה של שנת המצוות. נותנים דגש ללקיחת אחריות, יוזמה, התנדבות והכרת החברה הישראלית. השבוע ביחד עם אתי דויד הם קיימו פעילות במסגרת יום הסכרת הבין לאומי, עברו הדרכה מקצועית ויתרימו אנשים למען קידום הנושא. בנוסף הילדים עוברים פעילות משותפת עם נערים מטבריה, כאשר הנושא המשותף הוא אומנות. במקביל, נערכים לטיול המסורתי למצדה שיערך בעוד כחודש.

כיתה ח' (20) בהובלת **איתן** פועלת ועובדת. בימים הקרובים יתחילו עבודות בגן הקהילתי, ואת פרויקט המעברים לקראת המעבר לנעורים ולבית ירח.

חברת הנעורים (33) גם בהובלת איתן, חיה ובוועטת. הנערים פעילים ומתנדבים בכל ארועי וחגי הקהילה. לפני כשבועיים כ- 30 נערים עבדו ושיקמו את דרך אבנר, נקשו עשבים, ניקו את השטח, ובנו את הדרך היורדת מהכביש למגדל השמירה. בימים אלו הם בונים את העגלה המסורתית אשר אתה יופיעו בעגלידע.

משקמים את מצפה אבנר

במסגרת הנוער העובד קיימים קשיים רבים. רוב הקשיים נובעים מהקשר והחפיפה בין המערכת החברתית לנוער העובד, בעיות של זהות ויכולת הדרכה של המדצ"ים. בימים אלו אנו מקיימים חשיבה ובחינה של הפעילות על-מנת להחליט כיצד מתקדמים ומסיימים את השנה, ומה המגמה לשנה הבאה.

ומה בהמשך... מתחילים בתכנון פורים, המסיבה תערך ביום ד' ה-23/3, החופשה בימים ד'-ו' (23-25/3), מתחילים לחשוב על פסח (13-30/4) ומיד אחריו על אירועי יום הזיכרון ויום העצמאות.

ממשיכים ללמוד תוך כדי עשייה, מתחילים לחשוב על תכניות לשנה הבאה. נשתף את ההורים בדילמות ומחשבות ונשמח לקבל כל רעיון או חשיבה יצירתית שתעזור לנו לקדם ולהתקדם בעשיית החינוך.

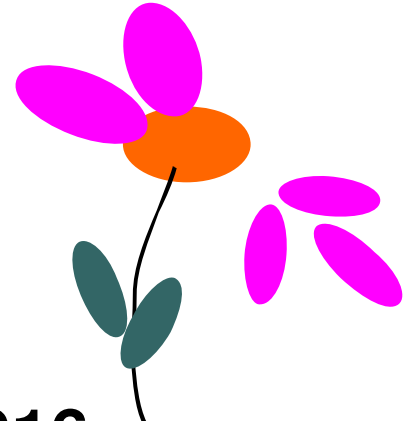
גיא צליל, מנהל חינוך חברתי

**מזל טוב!
לתמי שניפר
להולדת הנכדה - גלי
בת ליעל ויריב
מזל טוב למשפחה!**

**לעמית אורלנד
מזל טוב
להולדת הנכדה!**

בחירות 2016

דינמיקה של מאבק כוחות

בימים אלה מתנהל קרב דו ראשי שהולך ומתחדד על תפקיד ראש המועצה האזורית עמק הירדן, לאחר שהסיבוב הראשון שהתקיים בתשיעי לפברואר הסתיים מבלי שאיש מהמועמדים זכה ב-40 האחוזים הנכספים. בהתמודדות המעניינת בין חמשת המועמדים זכה עידן גרינבאום ב-1680 קולות לפני גבי אסם 1442 ושנים אלה, שגרפו כמחצית מקולות המצביעים (5800) עלו לסיבוב השני שיתקיים ב-23.2. אם הסיבוב הראשון 'הצטיין' במערכה נקיה והוגנת פחות או יותר, הרי שבסיבוב השני הוסרו הכפפות ושני המטות נוקטים מדיניות יותר מיליטנטית שלא בוחלת בהשמצות והכפשות אישיות, שהולכות ומחריפות, כאשר המאבק העיקרי הוא על תמיכת ישובי הרכס-כ-1000 בוחרים, שהפכו למעין לשון מאזנים שעל פיהם תוכרע המערכה. 'היפהפיה הנרדמת' מתעוררת לחיים.

'בכל הקיבוצים בעמק הצביעו רק 45 איש (אחוז אחד בלבד) עבור המועמד של הרכס', אומר **חיים חליווה** ביום שאחרי ההפסד; בעוד שבין אנשי הרכס, שאני מעריך אותם על גדלות הנפש שגילו, הצביעו 320 קולות עבור מועמדי הקיבוצים. אין לזה לדבריו הסבר אחר זולת 'הצבעה גזענית' (אמירה ששבה וחוזרת במהלך הריאיון הטלפוני וגם ברשימות שפירסמה רעייתו בבטאון כוכב הצפון) ותעיד קיבוצניקית מהעמק שהצביעה עבורי, אך חוששת לומר זאת בפרהסיה פן יבולע לה. האם זה חלק מתרבות הקיבוץ? שואל חיים, ועוד בעיצומה של 'שנת החינוך' שכותרתה: 'האחר הוא אני?'

אילו הייתי מקבל בקיבוץ אחד 10 קולות, באחר 30, יכולתי להגיד לעצמי 'אלה התוצאות, זה מה שמעריכים אותי', אבל שאתה מקבל קול אחד או שלושה קולות מתוך 650, אין לזה פרשנות אחרת אלא 'אנחנו ואתם'. אני חלילה לא קורא לזה הסתה, אלא סוג של 'חשיבה גזענית' שפרושה שרק אני קיים. אני חייב לציין, מוסיף חליווה, שבפגישותי בקיבוצים, והיו רבות כאלה ערב הבחירות, גיליתי אנשים מאד נחמדים שתהו איך אתמודד מול המנטליות הקיבוצית, אז אמרתי למודאגים שאם

תצאו מהקיבעון המחשבתי תגלו שהעולם הרבה יותר יפה. אני יכול לקבוע, לצערי, שהקיבוצים מתנהלים כמו לפני שבעים שנה. במקום לתקוף את הבעיות, מטאטאים אותן מתחת לשטיח, ובמקום לדבר לגופו של עניין, דיברו לגופו של האיש.

רוצה דוגמה? בבקשה. נתתי לחברי הקיבוצים את 'חלופת הירדן'. הבאתי לפה את שר החקלאות והצגתי בפניו את החלופה הנ"ל שמסייעת לקיבוצים: דגניה א', דגניה ב' בית זרע, אפיקים, והאשדותים. באלמגור דאגתי להגדיל את שטח הנחלות לשישים דונם, וגם שם לא קיבלתי את מירב הקולות, כי יש שם לא מעט יוצאי קיבוץ שאפילו לא אמרו תודה על מה שעשיתי בעבורם. תראה לי מועמד אחד שיכול להביא לפה שר בממשלת ישראל במהירות שאני הבאתי...

ובוא לא נשכח, הוא מוסיף, שמי שחשף לקיבוצים מראה מול העיניים, בעקבותיה עזב יוסי ורדי את תפקידו בטרם עת, זה אני, חיים חליווה. העובדה שגרינבאום עבר לסיבוב שני מצביעה על כך שבעמק הירדן רוצים שינוי, אך הקיבוצניקים מתקשים להבין שאת השינוי יכול להביא רק איש ליכוד כמוני. מה לעשות שרוב השרים בממשלה הם אנשי ליכוד...

'במי תתמוך' אני שואל את חליווה. 'אתמוך במי שיתמוך יותר בי ובתושבי הרכס, משיב חיים ומדגיש: גבי אסם לא נופלת מאף מועמד אחר, ואם היא תשקול את הדברים בצורה נכונה, היא תזכה לתמיכה של ליכודניק שהקיבוצים לא רצו, שיפתח לה דלתות ויסייע לה במוניציפליה הפנימית.

בשלב זה אני ממשיך להיות ראש ועד הפוריות. מעבר לכך, אני עיתונאי נושך, חוקר, לא משאיר הרבה מירווח, ומי שיזוז או יסטה בתפקיד יפגוש אותי.

הקרב על ראשות המועצה הולך ומתחדד בימים האחרונים. יונתן אלטר המזוהה עם גבי שלח מסר בקהילנט בזכות מאבק הנשים לשלטון. העמק שלנו וגם אני שבע מניהול גברי ולעיתים חונטאי. דיאנה בוגסלבסקי שניהלה את המפעלים האזוריים במשך 10 שנים שילבה צמיחה כלכלית עם מעורבות חברתית. צריך להחזיר לעמק את האור והרוך הנחוש.

וגבי אסם בזכות כישוריה וניסיונה תביא זאת. דובי שושני, ולא רק הוא, כעס על ההגדרה 'רוך נחוש'. אנחנו צריכים מישהו שידע לנהל ולא משנה אם בחור או בחורה. לא במקרה הזכיר יונתן את דיאנה. רבים סברו שאילו החליטה להתמודד על כס ראש המועצה היתה מנצחת בהליכה.

במטות שני המועמדים המתח גדול ועושים מאמץ עילאי להגיע אל אותם 'קולות צפים' שיטו את ההצבעה למועמד שלהם. בפרלמנט של אפיקים שיושב דרך קבע בפנצ'ריה של סולימן יש רוב מוחלט לעידן גרינבאום שזכה כאן בסיבוב הראשון ב-33 אחוזי תמיכה, ומוכנים להשבע שהמועמד שלהם יזכה בנצחון גורף בסיבוב השני. העמק רוצה שינוי, אומרים כאן וגבי נחשבת חלק מהממסד.

זינו הר חול שהגיע למקום האחרון מבין חמשת המועמדים (6.6 אחוזים) לוקח את ההפסד ברוח ספורטיבית. אני מתפלל שמי שיבחר מבין השנים יהיה מספיק טוב, אבל אם לא- נחכה לו בפניה, כי מטרתנו היא טובת עמק הירדן. אני לא הלכתי לבחירות מתוך אינטרסים אישיים, מסביר זינו, אלא לטובת עמק הירדן. קיבלתי מהבית ומכל התחנות שעברתי בדרך מסר שאם אני יכול לתרום, אני מחוייב, וכך עשיתי. מרגע שנפלה ההכרעה אני ולא מתעסק עם האחרים, ומי שירצה את עזרתי לטובת העמק היפה שלנו, אשמח לעזור לו.

לא הופתעתי ממיעות הקולות שקיבלתי בקיבוצים, כי היה לי ברור שבתוך חודש לא אוכל להגיע לכל אחד, אבל בכל מקום אליו הגעתי קיבלתי מחמאות. כשמולך עומד

בחור צעיר ורהוט מאד ומצד שני בחורה שמציגה עצמה כמנהיגה, אז לך מאד קשה לשכנע, בעיקר שהשיח מאד קצר ומטבעו די רדוד. חזרתי ואמרתי שהתושב אצלי במרכז ואני מקווה שמי שיבחר יאמץ את תפיסה זו, שעבורי, כמי שנותן שרות לאלפי אנשים בעמק הירדן היא מרכיב מרכזי. קיבלתי מעט מאד קולות בין השאר משום שמועמדים אחרים עבדו עם יועצי תקשורת בעוד שאני לא נטלתי יועצים, וכל הניסוחים והברושורים באו ממני. אני סבור שסכומי העתק שמבקשים אותם יועצים לחודש ימים, זו פגיעה באינטליגנציה של תושבי עמק הירדן. זיו, שחזר בינתיים לעבודתו כמנהל תשתיות באגודת המים, התקבל בברכה על ידי חבריו לעבודה ובהם הבוס אריק ראובני. כשהודעתי לאריק שאני מתמודד, הוא נתן לי את ברכת הדרך ואמר שיהיה מאושר אם אבחר לראשות המועצה ויהיה מאושר באותה מידה אם לא אבחר ואחזור לעבודה, וכך אני מקבל את זה. יש עוד הרבה דברים שאפשר לעשות בעמק, ואני לוטש עיני לתפקידים מרכזיים כמו מנהל 'משקי או מנהל אגודת המים. איזה פתק אשים? רפול אמר בהקשר למלחמת אירן עיראק שהוא מאחל הצלחה לשני הצדדים. אני, להבדיל אלפי הבדלות מאחל הצלחה לשניהם, ותמיד אשמח לעזור ולתרום מנסיוני.

אבי אייזנברג שזכה בכ-21% מקולות הבוחרים בעמק הירדן, אשר לא הספיקו לו למעבר לשלב הבא בהתמודדות, ציין לאורך כל המסע הקפיד לשמור על קמפיין נקי וחיובי תוך שמירה על כבוד מתחריו ויתכן ששילם על כך מחיר. החודשיים האלו היו חוויה מעשירה ומרתקת, ציין אייזנברג במהלכה הכרתי את מגוון האוכלוסייה האיכותית שלנו ונחשפתי לצורך של התושבים בשירות מותאם יותר לצרכים וביכולת להשאיר את הצעירים שלנו בבית. אני לא מצטער לרגע על כך שיצאתי למסע הזה כי בסופו של דבר זה לא מרוץ אישי. רציתי לקדם את האזור ולצערי לא אוכל לעשות זאת כמו שהייתי רוצה, אך אני מקווה שמי שיבחר יוכל לעשות ולבצע זאת תוך שמירה על ניהול תקין ושירות ברמה גבוהה לתושבים. אני אוהב את המועצה שלנו וחושב שזה האזור הכי יפה בארץ, ואמשיך לעשות ככל יכולתי כדי להשאיר את הצעירים שלנו במועצה ולמשוך אלינו משפחות חדשות. זו משימה עליונה של כולנו ושל מי שיעמוד בראש המועצה שלנו, מסיים אייזנברג.

עידן גרינבאום עסוק עד מעל ראשו והמטה באשדות מאוחד כמרקחה. הרכס מקום מאתגר, הוא אומר, אנשים שחושבים אחרת מדברים בקול אחר ובטון אחר. כולם צריכים לחזור להיות רגועים יותר. הסיבוב השני ברכס הוא אופרה אחרת, ואם מישהו חושב שהוא מוביל את הלך הרוח שם טעות בידו. מה שכתבה אשתו של חיים בכוכב הצפון, אומר עידן זה מחפיר ומזעזע ומחזיר את מדינת ישראל ועמק הירדן לתקופת הפנתרים השחורים. ואגב: הדו-קרב שנועד להתקיים ביום שיש ב'בית אילי בוטל ובמקומו יתקיים עימות ברדיו 'קול רגע'. גם לאזניו של עידן אליו מגיעים הקולות מהמחנה השני שמנסים ליצור לו דלגיטימציה מתוקף העובדה שהוא בונה את ביתו בעמק המעיינות ('מדובר בהשקעה נדל"נית מצוינת שתישא פירות מצוינים', אומר עידן).

ענת גרה, מנהלת המטה של **גבי אסם** משדרת עסקים כרגיל וצופה קרב צמוד בין השנים. שנים רבות משמשת בתפקידי ציבור ובהם מנהלת הקהילה, באפיקים חברה במליאת המועצה. בתחילת הקמפיין התבקשה לנהל את המטה של אבי אייזנברג אך העדיפה ללכת עם גבי על אף שבאפיקים יש מחנה די גדול שמתנגד נחרצות לבחירתה. אחת הסיבות להתנגדות בתוך אפיקים הוא פרוייקט 'חוזרים הביתה' שגבי הובילה לפני מספר שנים ולדעת מתנגדיה (205 מהם תמכו בעידן) לא עמדה בהבטחות שנתנה. גבי לקחה על עצמה משימה דמוגרפית להחזיר את הבנים, אומרת גרה, בתהליך קליטה מדורג שפתח פקק מטורף. כשותפה לפרוייקט אני רוצה להגיד, שגם אם העובדות נכונות, זה לא שייך לגבי כי חוזים נחתמו לפני שהתקנון אושר. היו מספר נקלטים שנמנענו להביאם להצבעה כי לא היו מתאימים, ומי שאכל את הדייסה היא מנהלת הפרוייקט גבי אסם למרות שהיא כלל לא אשמה. לאלה מקיבוצה שבחרו לא להצביע עבורה בסיבוב הראשון כתבה גבי שבשנים האחרונות איבדה אפיקים את כוחה במועצה ורק הבחירה בה עשויה להביא את אפיקים להובלה האזורית. האם היא כראש מועצה תדאג קודם כל לאנשי אפיקים? תוהים מתנגדיה.

המכתב שהוציאה גבי לחברי אפיקים לאחר הסיבוב הראשון, עשה לה לדעת רבים שרות דב למרות שבמטה שלה סבורים שבעקבותיו מורגשת נהירה חזרה לשורותיה. ההצבעה של אנשי אפיקים לא מעידה על גבי, אלא על הדי.אנ.איי. של אפיקים, אומרת גרה, ואני קובעת זאת בצער כי אני אוהבת את אפיקים, עובדה שוולולה קרא לגבי פעמים לדגל כי האמין בה. דרך אגב, אני גאה מאד באשדותיים שהם קהילה מלוכדת והלכו בצורה גלויה אחרי המועמד שלהם. ומה לגבי הרכס? אנשי הרכס, אומרת גרה, אינם מיקשה אחת וכל ישוב בפני עצמו. גבי מאד מוערכת מאד ברכס ועובדה שקיבלה שם את מרבית הקולות אחרי חיים. לדעתי היא תכבוש את הרכס בסיבוב השני כי שם יודעים שהיא אוהבת לעבוד איתם.

תגובתם של מתנגדיה של גבי באפיקים למכתב שהוציאה, לא אחרה לבוא בצורת מכתב חריף ביותר שכותרתו 'היא פשוט לא מתאימה' שבא עימה חשבון נוקב ומסתיים באמירה ש'אנחנו לא נהיה חלק ממסע ההשתקה של חבורת גבי אסם'. גם זקני עמק הירדן הבודדים שנותרו עימנו, אינם זוכרים מערכת בחירות כל כך דינמית ושוקקת חיים כפי שיש לנו עתה, ומודים שהיפהפייה הנרדמת הפכה לערנית מתמיד. עוד יומיים שלושה ייבחר ראש מועצה לתקופה של שנתיים ורבע, ועבורו (או עבורה) ועבורנו כתושבים, זו תהיה תקופת מבחן קריטית. המשל 'הזמן קצר והמלאכה מרובה' נראה תקף ורלוונטי יותר מאי פעם.

אבנרון

עושים קהילה, הרבה קהילה - יומן תרבות

אז מה היה לנו?...

30.1.16 - ט"ו בשבט

על סדר טו-בשבט השמח נכתב כבר בעלון הקודם. נשאר לנו לדווח על אירוע ט"ו בשבט שהתקיים בשבת. זה התחיל בנטיעות. לאורך מדרכת השילוב בין בתי הקיבוץ לבתי ההרחבה, הוכן שטח הנטיעות עם בורות ומערכת השקיה. עשרות שתילים הועמדו לרשות הציבור שהלך והתעצם ככל שנקפו הדקות שלאחר שעת ה-שין – 09:45. בגלל כמות השתילים הרבה היה מספיק לכולם וכל אחד שהיה מעוניין זכה לשתול משהו. גם חוס השמש הלך והתעצם עם הזמן ופיזר את הקור של השבוע שעבר, אנשים שהגיעו עם מעילים פשטו אותם, לאחר מכן פשטו את הסוודרים ובלבוש קיצי, יחסית התאספו בקבוצות מול ארבעת המובילים, קיבלו דפי הסבר על עשבי בר אכילים ויצאו לדרך תוך ליקוט עשבים שתמיד ראינו בהם עשבים רעים ולפתע הסתבר שלנו שאפשר לאכול אותם. לאחר האיסוף העשבים שנקרא גם, **ליקוט**, יצא טור ארוך של ילדים, הורים, סבים וסבתות התנהל לכיוון מצפה אבנר. כשהגיעו לשם הסתבר שהשטח הוכן היטב להכנת האוכל. שולחנות כירות, כלי חיתוך וקילוף וגם שולחן כיבוד עם יין ופירות יבשים, כירות לפיתות, שולחנות עם בצק לרידוד אין לי מילים לתאר את התרוממות הרוח של הכנה משותפת של האוכל, תוך כדי אפיית פיתות, ערבוב חביתות והכל תחת שמש חמימה ושמיים כחולים. **אשדות יעקב במלוא יופיה ושמחתה.**

5.2.16 יום המשפחה 2016 אשדות יעקב

לא אירוע של ועדת התרבות / שילוב של אשדות איחוד, אלא אירוע של בהפקת החינוך החברתי ויחד עם זה אירוע תרבותי ולכן הוא נמצא בדיווח הזה. יום שישי 5/2/16 בשעה 11:00 ברחבת חד"א אשדות מאוחד. כל משפחה מוזמנת להביא מאכל אהוב/ מאכל עדה, לארוחה משפחתית משותפת.

בתוכנית - פינות יצירה / מוזיקה / איפור פנים / ג'גלינג ובעיקר להיות ביחד. גם הפעם שיחק מזג האוויר לטובתינו וביחד עם תכנית נחמדה ואוכל נוצר לנו זמן איכותי של יחד, כף והנאה. יש מקום לפעילויות נוספות מהסוג הזה.

גל לוסקי - מצילה את העולם

בערב שישי האחרון בשעה 21:00 בבית קרפ הגיעו כ-40 אנשים להקשיב להרצאתה של גל לוסקי.

גל לוסקי מייסדת ומנכ"לית, IFA - Israeli flying aid, ארגון עצמאי, לא ממשלתי וללא מטרת רווח, המתמחה בסיוע לאוכלוסיות במצבי אסון וסכסוך. לוסקי עוסקת בפעילות הומינטרית ברחבי העולם מזה 15 שנה. בעזרתם של כ-1200 מתנדבים שגייסה לצידה, היא יוצאת לאזורים בהם אירעו שריפות, רעידות אדמה, צונאמי, הוריקנים וסכסוכים עקובים מדם. מרצה מרתקת, שפועלת על פי צו מצפונה בלבד, לדבריה "אף אחד לא מבקש רשות להרוג, אנחנו לא מבקשים רשות להציל חיים".

ההרצאה השאירה את רובנו בהרהורים על הנתניה האין סופית שלה ושל צוות המתנדבים ועל המורכבות הפוליטית במתן עזרה לאנשים שבאמת זקוקים לזה.

13.02.16 טיול מבוגרים, אוטובוס

יצאנו שוב, קבוצה של 23 חברים גילאים +60 לטיול עם חדווה. קרוב לבית, במזג אוויר מקסים, ללמוד על אנרגיה שאובה, אנרגית הרוח, מחצבת השיש בחפציבה, על העכביש הלוכד, הליכה נינוחה בצל האקליפטוסים של נחל חרוד והסיום בארוחת צהריים ממיטב מאכלי המשתתפים. כמה נעים, שבת אחים גם יחד

מה בתכנית – לרשום ביומן ולא לשכוח להרשם:

יום האישה 11.3

סיור בכפר המחול בגעתון, חלומה של אישה אחת ששרדה את השואה, נבקר מאחורי הקלעים של להקת המחול הקיבוצית. טעימות ביקב געתון, ארוחת צהריים בקפה מארג ולסיום נבקר בבית העגול בכפר ורדים ונשמע את סיפורה של שרה הייל הבוכרית.

נפגשים בשעה 7:45 במועדון בית קרפ. יציאה בשעה 8:00. חזרה משוערת 17:00.

מחיר החוויה 85 ₪ למשתתפת

יש להרשם מראש במייל tarbut.ashdot@gmail.com או בנייד 0508651943

מסיבת פורים 25.3

נושא המסיבה - מוסיקה

עלות כניסה למסיבה 25 ש"ח כולל משקה ראשון.
בר בתשלום, 10 ש"ח לכל המשקאות.
תתקיים מכירת כרטיסים מוקדמת בשבוע של המסיבה.
המסיבה הינה מסיבה סגורה.

טיול ישובי 1-2/4

יום שישי

מסלול מבוגרים – מדריכים מקומיים

אתר היסטורי **דיזל חולדה** – סיור מודרך ותצוגה היסטורית - עדויות אילמות למאמצים הבלתי פוסקים של "מקורות" לספק מים לירושלים בכל זמן ובכל מצב, לאורך השנים. משם ניסע **לשמורת פורה**. ולאחר טיול קצר של פריחה ניסע **למצפה רביבים** כולל הדרכה בחורשת העצים המעוצבים ומשם הליכה רגלית קצרה לחאן.

מסלול משפחות – מדריכה אלישבע אמסלם

9:30 מרשה בית גוברין – "ארץ אלף המערות" על מחילותיה ומסתוריה נרד אל מתחת לפני האדמה ונעלה מעליה אל תצפיות נוף יפיפיות. ומשם ניסע למקום הלינה בחי נגב בקיבוץ רביבים, שם ניפגש עם קבוצת המבוגרים.

יום שבת

ארוחת בוקר ויציאה למסלולי הטיול.

מסלול משפחות – גן לאומי עבדת. נעלה במעלה הקניון, נטפס במדרגות וסולמות לראש עין מעריף (למתקשים, ישנה אפשרות לחזור חזרה לפני הסולמות).

מסלול מבוגרים – טיול מודרך ע"י מדריך מבית ספר שדה "שדה בוקר", הכולל **תצפית על בקעת צין**, והסברים על חזונו של בן גוריון והמצב העכשווי ומסלול רגלי **בגן לאומי עבדת**. נחשף לתהליכים גיאולוגיים מעניינים, צמחיית מים בלב מדבר ונתצפת על עופות דורסים. המתקשים בהליכה יחזרו לאוטובוס עצמאית ויסעו לנקודת האיסוף בראש עין מעריף. שאר הקבוצה תמשיך במעלה הקניון דרך הצפצפות ותטפס במדרגות וסולמות לסיום המסלול ומפגש עם שאר חברי הקבוצה. נמשיך בנסיעה קצרה סמוך לעיר עבדת ולהר ערקוב, נחצה את נחל צין מספר פעמים, נעבור ליד הר נפחא עד שנגיע לאחד מיובליו של ואדי אריכה. הליכה קצרה בת 20 דקות תוביל אותנו למאהלו של סאלמן, שם נשמע מפיו על ההיסטוריה של משפחתו ושבטו, ועל הבעיות שמולם הוא ושאר דיירי הפזורה נאלצים למתמודד מול הגופים השונים (רט"ג, הסיירת הירוקה, צה"ל ועוד).

מקום הלינה - חי נגב בקיבוץ רביבים. באוהלים בדואים על מזרונים שיינתנו במקום.

בחאן: מקלחות חמות ושירותים. <http://www.chai-negev.net>

ישנה אפשרות למבוגרים ללינה בחדרים עם מיטות, לפרטים נא לפנות לעדי גל. נקיים קבלת שבת וארוחת ערב משותפת שנכין במקום.

עלות למשתתף לאחר סבסוד:

מבוגר – 170 ₪

ילד מגיל 5 – 120 ₪.

ילד עד גיל 5 – 50 ₪.

המחירים כוללים:

אוטובוס, הדרכה, כניסה לאתרים, לינה בחאן כולל מזרונים, ארוחת ערב שישי וארוחות בוקר וצהרים בשבת.

הרשמה עד ליום חמישי 10.03.16 במייל tarbut.ashdot@gmail.com **ההרשמה מחייבת.

"לחשב מסלול מחדש"- הגעת לגיל שאפשר להתחיל..."

הקורס מעניק למידת סוגיות ותהליכי פרישה על 'ציר רחב' שבין למידת זכויות, חוקים וחומר תאורטי ועד תהליכי מיקוד אישיים והעצמת הפרט. מיועד לאלו אשר רגע לפני או אחרי סיום שלב העבודה הפורמלי. ייחודיות הסדנה הינה בתפיסה כי פרישה מעבודה פורמלית הינה פוטנציאל לחוויה של התפתחות אישית ואושר והאתגר המרכזי של הפורש הינו גמישות מחשבתית ושינוי הרגלים.

מנחה ומרכזת הקורס: עינת פורת עמוס- עו"ס, גרונטולגית, מנחת קבוצות, בעלת ניסיון רב בליווי תהליכים אירוגניים ואישיים בתחום הגיל השלישי.

תאריך המפגש	תוכן	מנחה
2/3 – יום רביעי	מתנת הגיל- מיצוי 'חלון הזדמנויות' קוגנטיבי רגשי וחברתי להתפתחות בתקופת ה'בגרות החדשה'.	עינת פורת עמוס
9/3 – יום רביעי	קשר משפחתי ארגז כלים לדיוק, מימוש וביטוי עצמי אל מול צורכי המשפחה והסביבה.	עינת פורת עמוס
16/3- יום רביעי – עדי לא סגור סופית	בניית עיסוקים המעניקים תחושת יכולת וערך עצמי	רותי פרנק פסיכולוגית "התחנה ליעוץ ריגשי"
30/3	ביטוח לאומי- זכויות ושירותים	נציג ביטוח לאומי.
6/4 – יום רביעי	כלכלת המשפחה בתקופת הפנסיה, ביטוחים ושאר חסכונות.	עמותת פעמונים
10/4 – יום ראשון	ניווט אישי – שינוי הרגלים, סימון אתגרים אישיים וחוסן. סיכום הקורס	עינת פורת עמוס

המפגשים יתקיימו במכללת ביתנו (מתחם המייסדים) בין השעות 17:00-19:00

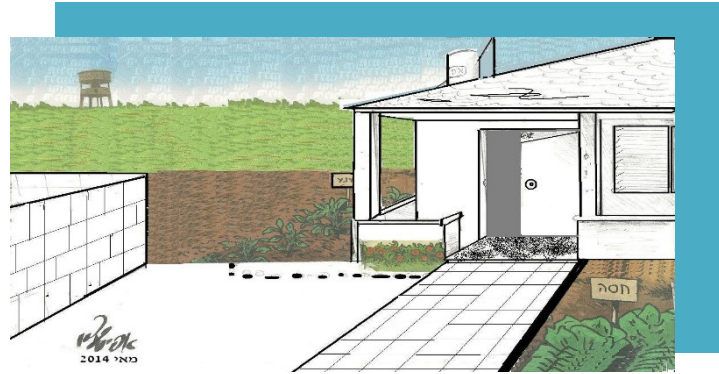
עלות למשתתף לכל המפגשים 300 ₪ כולל מע"מ, הקיבוץ ישתתף בסבסוד

מספר המשתתפים מוגבל

לפרטים נוספים והרשמה סמדר מטלון בירגר- מנהלת מש"א אשדות יעקב איחוד

054-2204086 ואו במייל Smadar@ashdot.org.il

שישי שבת בישוב אפי שלו

ציוץ ציפורים, חדר מבעד לדלתות הזכוכית שהותקנו במקום הקיר המזרחי של חדר השינה. זה מה שהעיר את גלילה. היא פקחה את עיניה, התמתחה בנינוחות ערה למחצה. "נים ולא נים". שלחה יד ימין מגששת לכיוון שלו. אפי, כבר לא היה שם. רק שקע חם וסדין מקומט במקום בו שכב עד לפני מס' דקות. מהמטבח עלתה המולה. על לפי סדר קבוע קודם הורמו התריסים החשמליים בקול מונוטוני. אח"כ הקומקום מולא במים. אחרי דקה נשמעו קולות המים המבעבעים אחרי 2 דקות עלה ריח קל של קפה עם טיפת הל שריחף במסדרון והגיע עד חדר השינה. גלילה הביטה בשעון הדיגיטלי בעל הספרות הגדולות והמוארות שבזכות אפי הוותר מאחורי דלת ארון הבגדים, כך שלא יאיר כל הלילה באור אדום בוהק. תמיד כשקם דאג לפתוח את דלת הארון. לכשתתעורר, אמרה, תוכל לראות את השעה. השעה הייתה כמה דקות אחרי שבע בבוקר שבת. מבעד לקיר הזכוכית שדלת אחת שלו פתוחה, אך הרשת נעולה, חדר אוויר צונן של בוקר. מהזווית שבה שכבה, יכלה לראות את הדשא הירוק, את עצי הלימון, קלמנטינה, האשכולית האדומה והתפוז. גם קצת כחול שמיים בינות האקליפטוס שנשתל בקרבה מסוכנת לחדר לפני שמונה שנים, הגיע כשתיל רך בשנים, דק וצנום כמו במבוק סיני. היום קוטר הגזע למעלה מארבעים ס"מ ושמיים כחולים מבצבצים בין ענפיו. גלילה אהבה את ההשתהות הזו במיטה. לא צריך למהר לשום מקום, פשוט, לתת למחשבות לרוץ לכל הכיוונים. אפשרות להתענג על מה שהושג במעבר מהמרכז לצפון הארץ. השתייה במיטה אפשרה לה להתענג על מה שהושג מאז הגיעו ליישוב. הייתה זו אחת ההרחבות הקיבוציות הראשונות בעמק הירדן, והיינו בין הראשונים שנענו לה כמו לעוד פניות בדרום ובצפון.

זוהר היתה היחידה שענתה לנו ובשבת שטופת שמש אחת קיבלה את פנינו לבוא ולראות את השכונה. צעידה קלה לכיוון דרום הובילה אותנו לתוך שדה "עכוב". "זאת ההרחבה! כאן יהיה רחוב! כאן הבתים ולכל שני בתים פילר אחד!" את הבנייה התחילו הפוך. קודם בנו את הבתים אח"כ את התשתיות. כך קרה שבחורף הראשון הגענו לביתנו ללא הכביש דרך שלוליות ובוץ. אצל משפ' ברקאי ניצב עד היום מתקן שישראל התקין להורדת הבוץ מהנעליים. מאז הפכה ההרחבה לשכונת וילות נאה עם גינות ציבורי ותאורת רחוב מבהיקה. השכנים ברחובנו אף החלו להרחיב ולבנות קומה שנייה.

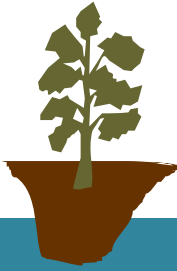
נחזור לגלילה. היא העיפה מבט נוסף בשעון הדיגיטלי ולחצה על שלט הטלוויזיה. אורלי וגיא נראו על המסך מלהגים עם קריין החדשות לפני הקראתן. מעבירים זמן כדי לפנות מקום לעוד זמן. הדברים לא עניינו את גלילה. מכיוון שהיום הזמנו אלינו

משלחת מצומצמת מסין. למעשה שני סינים (בלי כינור). מנהליה של החברה שגלילה עבדה בה כסגנית מנהלת המחוז. בפגישה ודאי נשמע עדכונים על המעבר לסין. "גלילה קמת כבר?" נשמעה קריאה מכיוון המטבח. – אין תגובה. "סוכרייה שלי את ערה?" – אין תגובה. "מנטה שלי קמת?" – יש תגובה. "עוד מעט" תוסיף עוד טיפה חלב חם לקפה."

נר נשמה חודש פברואר

ט"ו שבט תשי"א	2.2.1950	אלקה	לוריא
ט"ז שבט תשי"ב	12.2.1952	זרח	זהרי
ו' אדר תשי"ז	7.2.1957	אברהם	גפני
ד' שבט תשי"ד	2.2.1960	אילן	הראל
ד' אדר א' תשכ"ב	8.2.1962	פרידה	הרץ
ב' אדר א' תשכ"ב	24.2.1962	שרה	אורבך
י"ז שבט תשכ"ג	11.2.1963	יונתן	דמלין
ט"ז אדר א' תשכ"ה	18.2.1965	גיל	דמלין
ט' שבט תשכ"ח	8.2.1968	קלר	גרהרד
ט' שבט תשכ"ח	8.2.1968	חנן	לרנר
ט' שבט תשכ"ח	8.2.1968	חיים	מוצרי
י"ב שבט תשכ"ח	10.2.1968	יהודה	חלק
כ"ג שבט תשכ"ח	22.2.1968	קלמן	שץ
ד' אדר תשל"ב	19.2.1972	משה	ספיר
י"ט שבט תשל"ד	11.2.1974	מרדכי	פס
י"א אדר תשל"ה	22.2.1975	חיים	יעקובסון
ג' אדר תשי"מ	20.2.1980	כרמלה	גכמן
כ"א אדר א' תשמ"א	25.2.1981	אברהם	ריקליס
י"ט אדר א' תשמ"ו	28.2.1986	מאיר	ברסלבסקי
י"ב שבט תשמ"ז	13.2.1987	משה	שמיר
ח' אדר תשמ"ח	26.2.1988	הרצל	שפירא
כ"א אדר א' תשמ"ט	26.2.1989	אריה	פנר
כ"ג אדר א' תשמ"ט	28.2.1989	ישראל	לרנר
י"ב אדר תשי"מ	29.2.1990	ז'ניה	גולדשמיד
כ"ח שבט תשנ"ב	2.2.1992	אבא	רימלנד
ה' אדר א' תשנ"ב	9.2.1992	חנוך	ראובני
י"ג שבט תשנ"ג	4.2.1993	חנה	ברטלר
ט' אדר א' תשנ"ה	9.2.1995	אהובה	לוריא
כ"ח שבט תשנ"ז	4.2.1997	אבנר	אלתר
י"ג שבט תשנ"ח	9.2.1998	ליאור	מעין
כ"ה שבט תשנ"ח	21.2.1998	פולה	מלמוד
ח' אדר א' תשס"ג	10.2.2003	אליעזר	קרפ
כ"ד שבט תשס"ה	3.2.2005	שרה	ויכה
ט"ז שבט תשס"א	9.2.2001	יוחקה	גרינבאום
ט"ז שבט תשס"א	9.2.2001	יעקב	וולשובר
ג' אדר א' תשע"א	7.2.2011	מרגוט	כץ
ב' אדר תשע"ה	21.2.2015	דינה	אופיר

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

טו בשבט כמו פעם

סדר ט"ו בשבט היה ממש קשה מבחינתי ואפילו בלתי נסבל! ולמרות הבקשה מהורים שישמרו על ילדיהם בקרבנם, היו שהתרוצצו כאחוזי אמוק, וכמובן אותם ילדים חביבים שאותם לא עניינו ההקראות והריקודים. חבל מאוד...

בעבר, ט"ו בשבט היה אצלנו חג מאוד משמעותי הרבה בזכות חברתנו **הדה אורן ז"ל** שיצרה את "סדר טו בשבט" בהשראת מקובלי צפת, כשם שעשתה לחג הסוכות שאותו אנחנו חוגגים מדי שנה לפי מתכונת שיצרה. היו שנים רבות בהם נטענו, בעיקר ברושים. פעם כשוברי רוח בהרים וגם לאורך הדרך היורדת אל משאבת המים שעל הירמוך. הברוש שלנו היה השלישי בשורה בקצה המזרחי ביותר שקרוב אל בית-המשאבות, כלומר מצד מערב לברכת השחיה הישנה ששימשה אח"כ כבית גידול פתוח לעגלות.

בין עצי אותה שדרה נקברו כמה כלבים של חברינו, כולל רגינה הכלבה הקודמת שגידלנו. פעם אחרת שתלנו את השדרה הניצבת עד היום בין המסגריה (היום מוסך צימפיון) לבין שורת הבתים שנבנתה במרוצת מלחמת ההתשה עבור משפחות מרובות ילדים ובבית הדרומי ביותר.

שדרה זו ניטעה מתוך מחשבה שהעצים הגדלים יהוו מחסום טבעי, יעמעמו במקצת את הרעש ויחסמו את האבק שנוצר במסגריה. שתלנו גם מסביב לחצרות היענים שגידל דובי שושני, אבל הם משום-מה לא צמחו. איני יודעת איך נהגו חברים אחרים, אך כשאנחנו טיילנו עם ילדינו בשדות, נהגנו לפקוד את הברושים שנטענו כדי לראות אם צמחו, או חלילה יבשו. כראוי לאשדות יעקב, גן הנוי שלה שימש דוגמא חיה להרבה ישובים. וכל אישיות רמת-מעלה או יהודי חשוב מאיזו גולה, היו מיד מכניסים למכונת ומגיעים איתו לאשדות יעקב. להראות לו את הפלא היפהפה שתכנן החבר **יעקב שוורצמן-שור** בהשראתו של מהנדס הגנים **יעקב עולמי** (אחיה של חברתנו **מרים עולמי-ספרוקט**) שבין השאר תכנן את גינות הנוי של שכונת הפקידים של "חברת החשמל" בנהריים, בימי המנדט הבריטי. לאחר מלחמת השחרור במהלכה נפערו פצעים גדולים בדשאים בעקבות תעלות הקשר שנחפרו, וגם מחוסר טיפול, מראה הגן לא היה מלבב ביותר ואחריו הגיעה תקופת הפילוג ושוב נזנח הנוי, ורק אחרי שנים אחדות הקים יעקב שור את גן הנוי חדש בשטח אשדות המאוחד בעוד **מיכאל בן-ארצי ז"ל** התחיל לִשְׁקֵם וְהִחְיֶה את הגינות המפוארות לשעבר של אשדות אחד.

מכיוון שעבדתי בארכיון גיליתי דברים מעניינים מאוד הקשורים לטו בשבט. באחת הכתבות שפורסמה בשנות מלחמת העולם תוהה חבר האם ראוי לנו לערוך חגיגות בימים טרופים אלה כאשר מתחילות להגיע ידיעות על השואה. בנימה שונה כותב חבר אחר שדווקא עתה אסור לנו לוותר על החג והשמחה. ועלינו להמשיך לשמוח, לנטוע ולקיים את שגרת חיינו. באותם ימים נטעו את "עץ המעפיל" לכבודם וזכרם של המעפילים ששרדו את השואה אך נספו בים כשניסו להגיע אל המולדת היחידה שציפתה להם.

בהזדמנות זו של תחילת האביב הלכתי לראיין את **שמעון וקנין ז"ל** שעבד בגן-הנוי והשקיע בו את כל לבו ומחשבותיו לאחר שעבד שנים רבות בפלחה וגידל חיטה, שעורה וגם צמחי מרפא עבדו בגן גם **אפרים דרור**, **שמעון שניפר**, **יוסף עודד**, **כרמלה גכמן**, **וליזר קרפ וגדודים של ילדים בניצוחה של כרמלה** שגרפו ואספו את הדשא הקצור ואת המון העלים, שתלו פרחים ושיחים. וְקִילְשֵׁנוּ בקלשון כדי לאוורר את האדמה לאחר החורף. אפילו אני עם בואי לאשדות לעבוד בגן-הנוי עם מיכאל בן-ארצי עד שהתחילה עונת הקטיפה של העגבניות וגויסתי לטובת לגן-הירק ו עד היום יש בלבי רגשות חמים לגן ולעובדיו ואני מעריצה דובי שושני שצריך להתמודד עם ביקורת בלתי פוסקת וקיצוץ מצד הנהלת הקיבוץ בצד השני. איך אפשר שהדשא ישאר ירוק ולא יצהיב וימות אם מקצצים שוב ושוב במכסות המים? ואיך אפשר לשמור ולתחזק את הגן שיהיה יפה, כאשר אין אפשרות לשתול צמחים חדשים מדי פעם.

שיהיו לנו חגים שמחים
עמליה דיין בת-ארי

אני נחשב לאכלן מזדמן בחדר האוכל שלנו. מגיע לעיתים רחוקות, אוכל מנה ותוספת, מחליף חוויות עם חבריי לשולחן, אם יש כאלה בנמצא, אומר תודה וממשיך לדרכי. לפני שבוע הופתעתי לגלות שמסעדת הפועלים האשדותית גובה מחירים, איך נאמר, לא ממש נוחים לעיכול. רוצים דוגמה? מנת דג (טעים) 21 ₪, תוספת בצלוחית (בינונית) 10 ₪ ופחית שתיה- 7 שקלים נוספים. לכמה הגענו? צדקתם. 38 שקלים. לשם השוואה: אצל "יוסי של חומוס" באפיקים אני נדרש לשלם על מנת פלאפל (טעים ביותר!) 16 ₪ על מנת חומוס עם תוספות 22 ₪ וחומוס עם פול, שהיא מנה לכל דבר תאלצני להיפרד משלושים שקלים לכל היותר. הקפה על חשבון הבית. בקיצור? אתם הבנתם...

עדה לשם חוזרת ומתריעה שחדר חלוקת הדואר אינו מזבלה, התקרה של תאי הדואר אינה תחליף לפח האשפה הניצב סמוך לפתח, והחלל הפנימי איננו תחליף למגרש המשחקים שניצב ממערב לחדר האוכל.

'איפה הפרחים כולם' (כתב חיים חפר, ללחנו של פיט סיגר) איפה הפרחים כולם, אנה הלכו? המון אנשים שואלים את עצמם מה קרה לגבעות הכלניות של פעם, לאותם מרבדי ירק אינסופיים משובצי גוון, שחלקם הפכו לשכונות מגורים, אחרות למטעי תמרים ויש שפשוט נכחדו מפני בני אדם שרמסון או פרות שהילכו

בשביליהן. השם 'גבעת הכלניות' נשאר, התוכן חלף עם הרוח. הכלניות נדדו דרומה לנגב, ואנחנו נותרנו עם גבעות חשופות ופרחים משובטים בידי אדם, שחסר להם את החן האדמומי שמעניק הטבע. ממש כמו אותן גחליליות שהאירו את ילדותנו וכבו לבלי שוב.

בור שנפער בכביש לרוב לא נוצר מעצמו. יצרו אותו. ברוב המקרים מדובר בקטע כביש שנחפר כדי להעביר תשתיות ולאחר מכן מישהו התרשל בכיסויו. ואחרי שנוצרים בורות בכביש קשה להפטר מהם, ואז באים ההסברים. הפעם מדובר בקטע לאורך כביש המערכת המערבי, המחבר את האשדותים שמדרום לאלה שבצפון, שזמן ארוך, ארוך מדי, איש לא טורח לסגרו כפי שצריך, וכל גשם הבא עלינו לטובה, מחזיר אותו לחיים. מי שיודע על מיקומו של הבור, ואלה לרוב תושבי השכונה, יסיט את רכבו ויתחמק הצידה. מי שלא מודע לו, סופג זעזוע שבמקרה הטוב מסתיים בקללה עסיסית. פניתי בעניין ליונתן שטיינדל רכז הבטחון, שאמר שפנה לאגודת המים. 'שר התשתיות' שגם אליו פניתי בנדון אמר שקשה לתפוס את הקבלן שיצר את הבור, מה גם שלא ניתן לעשות תיקון יסודי בתקופת החורף. ביום רביעי חלפתי סמוך למפגע והבחנתי שהבור כוסה בחומר כלשהו. נמתין לגשם הבא ונדווח. אפרופו כבישים, אני שב ומתריע על הקטע המסוכן שסמוך למגרש החניה המרכזי. קטע ללא תלוליות וללא שדה ראייה שמזמין אסון. לו לפחות היו שמים שם שלטים גדולים המזהירים את הנהגים, אבל למה להתאמץ בטרם קרה אסון?

תתרגלו לשם 'שכונת התחמיץ', שהחל מיום רביעי, כפי שהחליטה אסיפת אשדות, תהיה הראשונה להיבנות מבין שכונות 'הקו הכחול'. תחמיץ, למען אלה שאינם יודעים, הינו מזון למעלי גירה שהוכן תוך החמצה שנועדה לאפשר שמירת מזון לתקופות ארוכות. שרק לא נחמיץ את ההזדמנות...

העבודות שמתנהלות כבר כמה חודשים לאורך תוואי הירדן באזור מנחמיה יצרו מעין אגם חדש שמימיו מוזרמים אל תעלה וממנה לאפיק הירדן. מי הירדן נקיים, כפי שלא היו הרבה שנים (בזכות מט"ש ביתניה) ועל כך מגיע יישר כח לרשות לשמירת שטחים פתוחים מטעם רשות מקרקעי ישראל, שהפכה מפגע סביבתי מטריד וארוך שנים לפנינת טבע.

אם במנחמיה עסקינן, שמענו בעצב רב על פטירתו של אחד מוותיקי חקלאיה – אלישע בן צבי- שנפטר לפני כחודש ממחלת הסרטן בגיל 85. אלישע עבד כל חייו בחקלאות והתמיד בה כמעט עד יום מותו. בנו עופר ממשיך את דרכו. בראיון שעשיתי עם אלישע לפני מספר שנים, שאלתי אם הוא מתגעגע למנחמיה של פעם וזו היתה תשובתו: "מנחמיה שלי לא קיימת. זה כבר לא מה שהיה. היום מי שבא לפה זה חומר אחר. מה שקרה שבמנחמיה היתה עזיבה גדולה של וותיקים וב-48 פונתה אוכלוסיה בלתי לוחמת שחלק גדול ממנה לא חזר למושבה וכל השאר דפים בהיסטוריה. מה שבטוח- מי שהיה חקלאי, ולא משנה מאיפה עלה, נשאר חקלאי עד אחרון ימיו כי עבודת האדמה זה ערך". אשתו אביבה, שהאזינה לשיחה בקשב, העידה שעשרות שנים לא החסיר אלישע יום עבודה. "יש אמנם פה כאבים שם כאבים", הוסיף אלישע, "אבל מתגברים, כי אין ברירה". יהי זכרו ברוך.

'שוב אני בצרות', כותבת אורנה שמעוני לקהל מעריציה. יומיים אחרי הטקס המרשים ב"גבעת הפרחים שנקטפו", עם 1200 תלמידים ומבוגרים, באו שוב הגנבים והפעם עברו את הגדר החשמלית, וגנבו מפינה נסתרת 4 אדניות גדולות שבתוכן 20 רקפות גדולות ופורחות, שפארו את הבמה ועדין לא הספקתי לשתול

אותן. אותי זה לא עוזב, מרגיז, מעליב ולא נותן מנוח. לכן אני משגעת אתכם בזה. בואו לראות את גבעת הפרחים. הכל פורח, גם הכלניות והרקפות וגם שמות הבנות בביגוניה. ובכל זאת, אני כל כך עצובה מהגניבה.

ביום שישי האחרון שמענו את גל לוסקי, מייסדת ארגון הצלה, על פעילותה למען פליטי הקרבות בסוריה ומקומות נוספים בעולם שנפגעו בעקבות אסונות טבע ומלחמות. לוסקי (40), ילידת קיבוץ חוקוק, דיילת אוויר לשעבר, הפכה ל'קומנדו נשמה ישראלי' בעקבות פציעתו הקשה של אחיה במלחמת לבנון הראשונה, ארוע שהוביל אותה לשינוי חייה ולהקדשתם לפעילות הומניטרית ברחבי העולם. מזה 15 שנה, בעזרת כ-1,200 מתנדבים שגייסה, היא פועלת באיזורי אסון. כל מקום בו ניתן לסייע לאנשים במצוקה עולה מיד על הרדאר של לוסקי, שארגונה מעניק מעניקה לא רק מים ומזון אלא גם סיוע רפואי ונפשי.

גגות החווה בדושן, שהיתה בעבר שייכת לחברת 'ייצור ופיתוח' ועברה לידי האשדותנים, הוחלפו בעת האחרונה מפח לאיסכורית. הסיבה לשידרוג הגגות נעוצה בעובדה שתוואי כביש 90 באזור החווה אמור להשתנות, ואפשר שבעקבותיו ישתנה גם ייעודם של המבנים. אגב, הגלילים שמחוץ למבנה שייכים למטע הבנות של דושן שהושמד ב'טורנדו' של חודש נובמבר.

שבת שלום!

עלון 1475

עריכה ומי ומה – אבנר רון

עוזרות – ברכה פונדק, אירית גל